

WYROK

z dnia 8 maja 2013 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Andrzej Niwicki

Protokolant: Paulina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 8 maja 2013 roku w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 22 kwietnia 2013 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Konsorcjum: EMKA S.A. z siedzibą w Żyrardowie (pełnomocnik wykonawców) i Firma Usługowo-Handlowa EKO-TOP Sp. z o.o., z siedzibą w Rzeszowie**

w postępowaniu prowadzonym przez **Samodzielny Publiczny Centralny Szpital Kliniczny, ul. Banacha 1a, 02-097 Warszawa,**

przy udziale wykonawcy **ECO-ABC Sp. z o.o., ul. Przemysłowa 7, 97-400 Bełchatów** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego.

orzeka:

1. oddala odwołanie.

2.1. kosztami postępowania obciąża wykonawcę **Konsorcjum: EMKA S.A., Firma Usługowo-Handlowa EKO-TOP Sp. z o.o.,** i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych, zero groszy) uiszczoną tytułem wpisu od odwołania,

2.2 zasądza od wykonawcy **Konsorcjum: EMKA S.A. i Firma Usługowo-Handlowa EKO-TOP Sp. z o.o.**, na rzecz wykonawcy **ECO-ABC Sp. z o.o., w Bełchatowie** kwotę **3 567 zł** (słownie: trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt siedem złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania poniesionych z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. 113, poz. 759 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący: .....

Uzasadnienie

SAMODZIELNY PUBLICZNY CENTRALNY SZPITAL KLINICZNY w Warszawie prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na przedmiot zamówienia pn. : „Usługa odbioru, transportu i utylizacji odpadów szpitalnych.”

Wykonawcy ubiegający się wspólnie o udzielenie zamówienia: EMKA S.A. Żyrardowie (pełnomocnik wykonawców) i Firma Usługowo-Handlowa EKO-TOP sp. z o. o. w Rzeszowie (dalej odwołujący) po otrzymaniu w dniu 12.04.2013 r. informacji o rozstrzygnięciu postępowania wnieśli odwołanie na czynność wyboru jako najkorzystniejszej oferty wykonawcy ECO-ABC Sp. z o.o. - zwanego dalej w odwołaniu „ECO-ABC Sp. z o.o.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

art. 89 ust. 1 pkt 1), 2) i 8) u.p.z.p. w zw. z art. 20 ust. 3 i 5-6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013, poz. 21) - poprzez brak odrzucenia oferty ECO-ABC Sp. z o.o.

Wniósł o:

1. dokonanie ponownej oceny ofert w zakresie oferty złożonej przez ECO-ABC Sp. z o.o. i odrzucenie tej oferty jako sprzecznej z art. 89 ust. 1 pkt 1), 2) i 8) u.p.z.p.;
2. w konsekwencji zmianę postanowienia o wyniku postępowania;
3. dokonanie wyboru oferty Odwołującego.

Uzasadniając zarzuty i żądania odwołujący wskazał, co następuje.

Przedmiotem zamówienia jest unieszkodliwianie odpadów medycznych o kodach: 180102, 180103 a więc zakaźnych odpadów medycznych.

Odpady takie powinny być unieszkodliwiane zgodnie z zasadami wyrażonymi w art. 20 ust. 3 i 5-6 ustawy o odpadach, tj. unieszkodliwianie odpadów powinno następować na obszarze tego samego województwa, na którym odpady zostały wytworzone, względnie poza obszarem tego województwa, ale najbliżej miejsca ich wytworzenia. Art. 20 ust. 3 ustawy ustala zasadę regionalizacji, zgodnie z którą zakazuje się unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych - poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone. Wyjątki od powyższej zasady przewidują ust. 5-6 art. 20 ustawy, zgodnie z którymi można nie stosować ustalonej w art. 20 ust. 3 zasady regionalizacji w następujących sytuacjach:

1) jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa;

2) na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Powyższe jest wymogiem ustawowym potwierdzonym dodatkowo w SIWZ, gdzie:

w R. IV, pkt 4.ppkt 4.5.b) wpisano, iż obowiązkiem wykonawców jest odbiór, transport, składowanie i utylizacja odpadów medycznych z ustawą o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. (Dz. U. 2013, poz. 21) - a następnie w „Uwadze” do tego punktu zapisano, iż: Jeżeli nie są spełnione wszystkie wymagania określone w Rozdz. IV niniejszej Specyfikacji, oferta jest ODRZUCONA bez dalszej oceny.”; podobny zapis zawarto w § 6 wzoru umowy.

W ocenie odwołującego wybrana oferta ECO-ABC Sp. z o.o. nie gwarantuje dochowania ustawowego wymagania. Zgodnie ze złożoną przez ECO-ABC Sp. z o.o. ofertą, decyzjami w niej zawartymi odpady unieszkodliwiane będą w Bełchatowie, a więc w instalacji mieszczącej się poza województwem wytworzenia odpadów, tj. poza województwem Mazowieckim. Ponadto jest to lokalizacja usytuowana w dalszej odległości od wskazanej w ofercie Odwołującego zarówno instalacji w Ostrołęce, jak i w Łodzi.

Dlatego ECO-ABC Sp. z o.o. nie spełnia wymagań art. 20 ust. 2 i 5-6 ustawy o odpadach oraz postanowień SIWZ. Oferta powinna zostać odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 1), 2) i 8) u.p.z.p. w zw. z art. 20 ust. 2 i 5-6 ustawy o odpadach oraz treści SIWZ.

Potwierdzeniem słuszności takiego odrzucenia jest linia orzecznicza KIO i ZA, orzeczenia wydane na podstawie poprzednio obowiązującej ustawy o odpadach, która w zakresie regionalizacji w art. 9 ust. 3-5 zawierała zapisy takie same jak postanowienia art. 20 aktualnie obowiązującej ustawy o odpadach.

Wyrażona w tym przepisie zasada bliskości ma przy wywozie i unieszkodliwianiu odpadów priorytetowe znaczenie, stąd też również w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiot stanowią wskazanego rodzaju odpady, zasada ta winna być uwzględniana. Powyższemu dał wyraz Zamawiający w postanowieniach SIWZ, wskazując na wymóg związany z realizacją przedmiotowego zamówienia, tj. na konieczność stosowania do unieszkodliwiania odpadów medycznych przepisów tej ustawy. Przy weryfikacji treści oferty Odwołującego pod tym właśnie kątem Zamawiający wziął pod uwagę całość oferty złożonej przez Odwołującego, tj. również decyzję administracyjną Nr PZ/60 z dnia 23 maja 2007 r., wydaną przez Wojewodę Łódzkiego (znak: SR.VII-M/6617-2/PZ/60/2007), zezwalającą na prowadzenie instalacji do unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, o

zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę, Zakładu Termicznej Utylizacji Odpadów Medycznych i Weterynaryjnych w Bełchatowie. Skład Izby uznał, że dla oceny wypełnienia przez Odwołującego przy realizacji zamówienia dyspozycji przepisu art. 9 ustawy o odpadach było zasadne wzięcie pod uwagę przez Zamawiającego dokumentu przedkładanego w ofercie na potwierdzenie spełniania warunków udziału w postępowaniu. Izba uznała, że określony w tym zakresie przez Zamawiającego w postanowieniach SIWZ (Rozdział II pkt 2.1.6) warunek udziału w postępowaniu został formalnie przez tego wykonawcę wypełniony. Wykonawca ten - zgodnie z przywołanym postanowieniem SIWZ - posiada stosowne, wymagane przepisami prawa uprawnienie do wykonywania określonej działalności, tj. posiada zezwolenie na prowadzenie wymagane do realizacji przedmiotu zamówienia polegającego na wywozie i utylizacji odpadów medycznych. Wykonawcy mieli w tym przedmiocie przedłożyć stosowną decyzję wydaną przez uprawniony organ, zezwalającą na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie zbierania, transportu i unieszkodliwiania odpadów objętych zamówieniem, tj. w grupach 18 0102, 18 0103.

Biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy ustawy o odpadach, na którą Zamawiający się powołał, w związku z postanowieniami SIWZ dotyczącymi sposobu realizacji zamówienia, tj. w zakresie merytorycznej treści oferty, nie sposób pominąć wskazanej decyzji administracyjnej Wojewody Łódzkiego, załączonej do oferty Odwołującego. Na treść oferty składają się bowiem nie tylko sam formularz ofertowy lecz również inne dokumenty złożone przez wykonawcę w terminie na składanie ofert. Na takie ujęcie treści oferty wskazywał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do uchwały z dnia 21 października 2005 r. (sygn. akt: III CZP 74/05), wydanej po rozstrzygnięciu zagadnienia prawnego przedstawionego przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Skoro zatem owa decyzja związana jest ze sposobem wykonywania przez tego konkretnego wykonawcę przedmiotu zamówienia, to należało ją uwzględnić nie tylko pod kątem badania przesłanek podmiotowych służących weryfikacji wykonawcy w zakresie warunków udziału w postępowaniu opisanych w SIWZ, lecz również pod kątem weryfikacji przesłanek przedmiotowych odnoszących się do sposobu wykonania zamówienia (treść oferty). Powyższa ocena okazała się dla Odwołującego niekorzystna z uwagi na niewypełnienie przesłanki wynikającej z przywoływanej powyżej zasady bliskości. (...) Reasumując unieszkodliwianie odpadów powinno odbywać się na obszarze tego samego województwa, a na obszarze innego województwa jedynie w sytuacji, gdy odległość od miejsca wytwarzania odpadów do instalacji przeznaczonej do odzysku lub unieszkodliwiania, spełniającej wymagania najlepszej dostępnej techniki lub technologii, jest mniejsza niż odległość do instalacji lub miejsca położonego na obszarze tego samego województwa. Ten warunek w ofercie Odwołującego co do instalacji w Bełchatowie położonej na terenie województwa łódzkiego nie jest wypełniony, niewątpliwie bowiem

odległość instalacji w Bełchatowie jest większa niż odległość do instalacji położonej na obszarze województwa mazowieckiego, gdzie odpady są wytwarzane i która to instalację zaproponował w swojej ofercie inny wykonawca.”:

Wskazał także na wyrok KIO/343/11 KIO 669/13

Biorąc pod uwagę powyższe, tylko instalacje zaoferowane przez Odwołującego są zlokalizowane bliżej niż instalacja ECO-ABC Sp. z o.o. i w konsekwencji oferta ECO-ABC Sp. z o.o. powinna być odrzucona w niniejszym postępowaniu.

Zamawiający w piśmie, które wpłynęło do Krajowej Izby Odwoławczej dnia 7 maja 2013 r. oświadczył, że uznaje w całości argumentację odwołania oraz jego żądania, a w powyższej sytuacji unieważnia dokonany wybór najkorzystniejszej oferty oraz niezwłocznie dokona ponownej czynności badania i oceny ofert.

Przystępujący do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego, wobec uwzględnienia zarzutów odwołania przez zamawiającego, wniósł sprzeciw co do tej czynności i w konsekwencji wniósł o oddalenie odwołania. Podkreślił, że złożona przez niego oferta spełnia wymogi określone w siwz i jest najkorzystniejsza według kryterium oceny ofert. Potwierdził, że w niniejszym postępowaniu mają zastosowanie przepisy ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach, co wynika z przepisów ustawy, jak i postanowień siwz.

Zauważył, iż rzeczywiście zakaźne odpady medyczne powinny być unieszkodliwiane na terenie tego samego województwa, na terenie którego zostały wytworzone (art. 20 ust. 3 i 4 ustawy). Wskazał jednak, że nakaz ten nie jest bezwzględny i znajduje trzy istotne wyjątki wynikające z art. 20 ust. 5-6. Zgodnie z art. 20 ust. 6 w zw. z art. 20 ust. 5 ustawy o odpadach „Zakaźne odpady medyczne i zakaźne odpady weterynaryjne mogą być unieszkodliwiane na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca unieszkodliwiania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca unieszkodliwienia położonego na obszarze tego samego województwa. Dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.”

Wskazał, że trzy wyjątki, o których mowa w cytowanych przepisach można podsumować następująco: 1/ nie ma instalacji do unieszkodliwiania na terenie tego samego województwa, 2/ instalacja na terenie województwa wprawdzie jest, ale niema wolnych mocy przerobowych lub też 3/ instalacja jest i ma wolne moce przerobowe, ale znajduje się dalej miejsca

wytworzenia odpadów niż instalacja spoza terenu województwa. Przy czym zarówno w pierwszym, jak i drugim wypadku należy odpady unieszkodliwiać w najbliższej położonej instalacji poza województwem.

Przystępujący wskazuje, że po stronie odwołującego zachodzi przesłanka wskazana jako druga – zarówno instalacja odwołującego w Ostrołęce, jak i w Łodzi nie mają wolnych mocy przerobowych. Przy tym instalacja w Ostrołęce została wyłączona dnia 10.05.2012 r. i nie pracuje. Stwierdził ponadto, że nawet działające instalacje w Ostrołęce i w Łodzi nie są w stanie unieszkodliwić odpadów odbieranych przez konsorcjum w ramach umów zawartych z placówkami służby zdrowia.

Wskazał, że instalacja w Ostrołęce może rocznie unieszkodliwić 200 t zakaźnych odpadów medycznych o kodzie 18 01 03 oraz 70 t o kodzie 18 01 02. Z kolei instalacja w Łodzi może unieszkodliwić maksymalnie 790 t wszelkich odpadów. Zatem łącznie instalacje odwołującego posiadają roczne moce przerobowe w ilości 1060 t.

Z informacji potwierdzonych oświadczeniami placówek służby zdrowia wynika, że konsorcjum w obu ww instalacjach unieszkodliwia odpady z 12 szpitali w ilości 1454 t rocznie. Przystępujący stwierdził, że konsorcjum w rzeczywistości odbiera odpady od co najmniej 16 szpitali, a potwierdzona zaświadczeniami ilość odpadów kierowanych do ww instalacji to 1870,2 t rocznie. Oznacza to, że żadna z oferowanych instalacji (przy założeniu, że działają) nie ma wolnych mocy przerobowych, gdyż obecnie wykonywane umowy zapewniają wykorzystanie 176% mocy przerobowych obydwu spalarni. Na marginesie przystępujący stwierdza, że wskazana w jednym z pism szpitali instalacje w Łomży i Żyrardowie obecnie nie działają lub nie mogą unieszkodliwiać zakaźnych odpadów medycznych. Przystępujący przedstawił zestawienie tabelaryczne ilości odbieranych miesięcznie odpadów z oświadczeniami szesnastu szpitali oraz pismo Urzędu Marszałkowskiego woj. mazowieckiego z 27.04.2011 r. i pismo WIOŚ w Białymstoku z 23.12.2011 r.

Wskazując na powyższe przystępujący stwierdził, że konsorcjum nie ma faktycznych możliwości wykonania zamówienia, a jego oferta mogłaby zostać odrzucona. Zaprzeczył twierdzeniom, jakoby obecnie obowiązujący art. 20 ustawy o odpadach był taki sam jak art. 9 dawnej ustawy o odpadach. Stwierdził, że obecnie obowiązująca zasada bliskości jest bardziej szczegółowa i m.in. zawiera wprost nakaz unieszkodliwiania poza województwem odpadów medycznych w sytuacji, gdy instalacje na terenie tego województwa nie mają wolnych mocy przerobowych. A taka sytuacja zaistniała w niniejszym postępowaniu.

Ponadto wskazał na znaczące przekroczenie mocy przerobowych instalacji konsorcjum na terenie województw pomorskiego (pismo WIOŚ z 24.12.2012), gdzie trafiały m. in. odpady z

woj. mazowieckiego, co oznacza brak możliwości ich unieszkodliwiania bliżej tj. w Ostrołęce lub Łodzi.

Przystępujący stwierdza, że w związku z powyższym najbliższą zamawiającemu spalarnią odpadów i zarazem jedyną zdolną unieszkodliwić odpady od zamawiającego jest instalacja przystępującego w Bełchatowie, co oznacza prawidłowość wyboru jego oferty.

Ponadto przystępujący podkreślił, że argumenty odwołania nie miały i nie mogły mieć istotnego wpływu na wyniki postępowania i powołał art. 192 ust. 2 ustawy pzp.

Krajowa Izba Odwoławcza po rozpatrzeniu sprawy na rozprawie z udziałem stron i uczestnika, uwzględniając dokumentację postępowania oraz stanowiska przedstawione przez odwołującego i przystępującego na piśmie oraz do protokołu zważyła, co następuje.

W prowadzonym sporze strony skoncentrowały się na wykazywaniu, że oferta konkurencyjna jest niezgodna z przepisami ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21), która w art. 20 reguluje tzw. zasadę bliskości lub regionalizacji i wskazuje na możliwe odstępstwa od tej zasady. W świetle art. 20 ust. 2 powołanej ustawy, odpady, które nie mogą być przetworzone w miejscu ich powstania, przekazuje się, uwzględniając hierarchię sposobów postępowania z odpadami oraz najlepszą dostępną technikę lub technologię, o której mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, do najbliższych położonych miejsc, w których mogą być przetworzone. Jednocześnie w myśl ust. 3 art. 20 ustawy, zakazuje się stosowania komunalnych osadów ściekowych i unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych - poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone. Zakazuje się również przywozu na obszar województwa odpadów, o których mowa w ust. 3, wytworzonych poza obszarem tego województwa, do celów, o których mowa w ust. 3. (art. 20 ust. 4 ustawy o odpadach). Komunalne osady ściekowe mogą być stosowane na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa (art. 20 ust. 5 ustawy Pzp). W przypadku unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio. Dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych (art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach).

Odwołujący wskazał, że deklarowane przez niego instalacje w Ostrołęce i Łodzi są zgodne z powyższą zasadą, natomiast przystępujący stwierdził, że instalacje te nie mogą być wykorzystane wobec przekroczenia mocy przerobowych, a w konsekwencji zgodną z przepisami i odpowiednią dla zamawiającego jest wyłącznie instalacja przystępującego usytuowana w Bełchatowie.

Należy zauważyć, wyrażona we wskazanych przepisach zasada bliskości ma istotne znaczenie przy wykonywaniu umów dotyczących unieszkodliwiania odpadów. Odpowiedzialność w tym zakresie spoczywa przede wszystkim na stronach umowy, a nadzór nad przestrzeganiem przepisu sprawują właściwe organy administracji publicznej, w szczególności inspekcji ochrony środowiska i organy wydające zezwolenia w tym przedmiocie.

Z wyjaśnień obydwu stron wynika przy tym, że możliwe są sytuacje, iż w toku realizacji umowy rzeczywiste miejsce unieszkodliwiania odpadów, z różnych przyczyn, może być inne, niż deklarowane w ofertach.

Rozpatrując odwołanie, w granicach podniesionych zarzutów, Krajowa Izba Odwoławcza, ocenia zgodność z prawem prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zmierzającego do zawarcia umowy. Hipotetyczny przebieg realizacji umowy pozostaje oczywiście poza kognicją Izby.

Zamawiający w postanowieniach SIWZ zastrzegł wymóg przedłożenia aktualnego zezwolenia właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu oraz unieszkodliwiania odpadów o kodach 18 01 02, 18 01 03 zgodnie z przepisami ustawy o odpadach (pkt 1.1.1 a oraz 2.2.7 siwz). Obydwaj wykonawcy powyższy warunek spełnili przedkładając aktualne zezwolenia w tym zakresie. Można zauważyć, że postanowienia siwz zawarte R. IV, gdzie wpisano, iż obowiązkiem wykonawców jest odbiór, transport, składowanie i utylizacja odpadów medycznych z ustawą o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. (Dz. U. 2013, poz. 21) - a następnie w „Uwadze” do tego punktu zapisano, iż: Jeżeli nie są spełnione wszystkie wymagania określone w Rozdz. IV niniejszej Specyfikacji, oferta jest ODRZUCONA bez dalszej oceny.” są postanowieniami dotyczącymi sposobu wykonywania umowy, nie zaś spełniania warunków udziału, czy obowiązkowej treści oferty. Stąd na etapie oceny ofert wywiązanie się z tych obowiązków, za wyjątkiem ewentualnej deklaracji wykonawcy i złożenia stosownej decyzji zezwalającej, są nieweryfikowalne. Natomiast, jak wyżej wskazano, w zakresie wymaganym do złożenia w ofercie, wykonawcy spełnienie warunków potwierdzili.

Oznacza to, że nie zaistniały przesłanki do odrzucenia żadnej z ofert jako niezgodnej z postanowieniami siwz. Tym samym zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy jest nieuzasadniony.

Zarzut naruszenia przepisu art. 89 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp jest nieuzasadniony, bowiem niezgodność z ustawą należy odnosić do przepisów ustawy Pzp, a na taką Odwołujący nie wskazał.

W ocenie Izby, również zarzut naruszenia przepisu art. 89 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp należało uznać za chybiony, bowiem przepisy prawa nie przewidują sankcji nieważności oferty w sytuacji naruszenia wymogów, wynikających z ustawy o odpadach, na taki skutek nie wskazał również sam Odwołujący. Tożsame stanowisko zawarto w wyroku z dnia 2 kwietnia 2013 r. KIO 669/13.

W konsekwencji w sytuacji, gdy nie zostały udowodnione zarzuty naruszenia ww przepisów, odwołanie zostało oddalone i orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy, na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 oraz art. 186 ust. 6 pkt 3 a w zw. z przepisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238), zaliczając do kosztów postępowania odwoławczego wpis od odwołania w wysokości 15.000,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika przystępującego do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego wobec zgłoszenia sprzeciwu co do uwzględnienia zarzutów odwołania.

.....